

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ОТГОВОР НА АНОНИМА

Превод от руски: Никола Фурнаджиев, —

chitanka.info

ОТГОВОР НА АНОНИМА [0]

*О, който и да си, що днес ме поздравяваш,
посочвайки ми път, тояга ми подаваш
и стискаш мойта длан, когато, възроден,
аз тръгвам към живот прекрасен и блажен;
о, който и да си: дали възторжен дядо,
далечен ли другар от хубавата младост,
момче ли, с още скрит от погледите стих,
несмел ли херувим на пола слаб и тих —
благодаря ти аз от дън душа, защото,
от ласките далеч, самотник в обществото,
на хорска добрина не съм привикнал аз
и странно ми звучи сърдечния ѝ глас.
Как смешни сме, ответ потърсим ли в сърцето
на хладната тълпа! Тя гледа на поета
като на скитащ шут. Когато изрази
дълбоко своята скръб и своите сълзи
и със изстрадал стих, изпълнен с тайна сила,
душите порази, към него тя е мила,
приветства го или поклащайки глава,
тя чувства недобри показва му с това.
Постигне ли го пък нечакано вълнение,
изгнание, беда злощастна, заточение —
„По-хубаво — твърдят на нашето изкуство
любителите. — Тъй ще наведе нови чувства*

*и ще ги изпее нам.“ Но никога поета
не ще дочуй от тях приятелски привети
за радостта си, щом страхливо тя мълчи...*

[0] Напечатано в „Северные Цветы“, 1831 г. Пушкин получил неподписано стихотворно послание във връзка с предстоящата си тогава женитба. В него се казвало, че музите са разтревожени от намерението на поета. В края стихотворението си обаче авторът ги успокоява, че женитбата на поета ще бъде източник на нови вдъхновения за гения му. Автор на това послание е бил И. А. Гулянов, учен-египтолог. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.